

PROF. DR. KAZIMIERZ NITSCH

În ziua de 26 septembrie 1958, s-a stins din viață, la Cracovia, în vîrstă de 84 ani, Prof. dr. Kazimierz Nitsch, una dintre cele mai proeminente personalități în domeniul lingvisticii poloneze.

Născut la 1 februarie 1874, viața și activitatea marelui lingvist au fost legate în cea mai mare parte de orașul tradițiilor culturale, Cracovia. Aici își termină studiile superioare în anul 1897, iar în anul următor susține teza de doctorat. Numit profesor de limbă polonă la gimnaziul din Jarosław, după un an este rechemat la Cracovia, unde funcționează în aceeași calitate la gimnaziul Sf. Ana.

În anul 1900, la o vîrstă de numai 26 ani, este numit profesor titular de limbă polonă la Universitatea Jagellonă din Cracovia, în cadrul căreia desfășoară o vie activitate didactico-științifică, pregătind temeinic pe viitorii dascăli și cercetători în domeniul limbii polone.

Datorită pasiunii sale pentru dialectologie manifestată încă din vremea studenției, tinărul profesor se deplasează la Praga și Paris, pentru a face studii aprofundate în domeniul foneticii experimentale.

Manifestînd un viu interes pentru limba și cultura popoarelor slave, în anul 1905 întreprinde o călătorie în Rusia, Iugoslavia, Bulgaria.

În anul 1911 este ales membru corespondent al Academiei Polone, iar în anul 1924 devine membru activ al aceleiași for. În anul 1946 este ales președinte al Academiei Polone, funcționînd în această calitate pînă în anul 1952.

Suferind și lipsit de vedere în ultimii ani ai vieții, eminentul savant a condus activ pînă la sfîrșitul vieții sale Comitetul de Lingvistică de pe lîngă Academia de Științe Polone și Institutul de Lingvistică din Cracovia.

În istoria științei polone, Kazimierz Nitsch ocupă un loc de frunte fiind considerat ca întemeietor al dialectologiei polone.

Acum 50 de ani, în condiții deosebit de grele, lipsit de un colectiv de specialiști, din modestele economii personale, eminentul dialectolog a străbătut pămîntul Poloniei de la un capăt la altul și cu o hărnicie de albină a adunat un imens material dialectologic care a făcut mai tîrziu obiectul unor lucrări capitale ca: «Dialekty polskie Prus Wschodnich» (Dialectele polone din Prusia Orientală (1907), «Dialekty polskie Śląska» (1909) (Dialectele polone din Silezia), «Próba ugrupowania gwar polskich» (Încercare de grupare a dialectelor poloneze, (1910), «Dialekty języka polskiego» (Dialectele limbii polone) (1915).